

Næppe Bemærkninger om det Ord „Led“ — som ganske rigtigt skriver sig fra mig —, „Led i Folketirken“, og hittede, at Ordet var velmeent, men at det Væsentlige, som dette Ord skulde betegne, ikke var tilstede i Lovforslaget. Han meente nemlig, at et Led er ikke færdigt derved, at det er smedet, men det maatte endnu sættes sammen med den hele Skæde, før det blev til et Led. Sa, deri er jeg enig; men jeg troer, at han der kom ind paa et Gebet, han ikke ønskede at komme ind paa. Jeg troer, at vi gjøre bedst i at lade baade det smedede Led og det sammenfjedede Led ligge og at gaae over til det andet Udtryk, han brugte. Han meente, at det efter Lovforslagets Tanke skulde være en Green paa Folketirkens store Træ, men at dette dog ikke vilde blive saa, fordi denne Menighed søger at komme til at staae for sig selv. Den samme Forseelse gjøre jo imidlertid alle Grupper sig skyldig i. Af Knoppen udvikler der sig en lille Qvist, som vil sondre sig fra Grenen, og, saavidt jeg veed, er den hele Historie med Træet den, at disse Smaatingester søge at sondre sig fra det større Hele og dog vedligeholde Forbindelsen dermed. Det er det, disse Menigheder gjøre, og derfor maa jeg hævde eller rettere, Sandheden skal vel hævde, at en saadan Menighed er et organisk Led, naar den indordner sig i Forbindelsen med den øvrige Folketirke. — Naar den ærede Taler hittede, at Sognemenighederne vare overordentlig vigtige og velgjørende, saa tør jeg maaskee beraabe mig paa, hvad der vist vil være flere af de ærede Medlemmer bekendt fra Forhandlingerne i det andet Thing, at vel har jeg maaskee ikke haft den Gave klart at kunne udvikle og indskærpe denne Sag, men med mere Varme og Iver end jeg har neppe Nogen ved denne som ved flere Leiligheder talt for Digtigheden og Betydningen af Sognemenighederne; men det gaaer endnu bestandig langt over min Forstand, hvorledes Sognemenighederne skulde i nogen Maade forstyrres — hvad isørigt allerede det ærede 4de Medlem for 7de Kredts (Forchhammer) har paaviist ikke at kunne være Tilfældet — derved, at der ved Siden af dem dannes sig Valgmenigheder, hvis Medlemmer Mand for Mand melde sig tilbage til den egentlige Sogneme-

nighed. Vi ere for Tiden i den og den Valgmenighed, og de og de kirkelige Anliggender have vi ladet foretage. Det gaaer, som sagt, over min Forstand, at det skulde bryde den velsignede Lustning, der findes overalt, hvor der haves en Folketirke, som gjør, at man veed, at der altid er Nogen, der staaer En nær og er hos En, som kan trøste i Liv og Død, trøste baade den Unge og den Gamle, være hos Manden paa hans Hædersdag som paa hans Bestemmelsesdag. Jeg kan ikke see, at det i fjerneste Maade skulde forandre dette Forhold, hvormod det efter min Overbeviisning netop kan bidrage en lille Smule til, at den Svækkelse, hvoraf vor Folketirke maatte lide, kan svinde bort. Naar det maa indrømmes, hvad jeg troer det maa, at der ikke ved dette Lovforslag vil finde en dybere Indgriben Sted i Folketirkens Væsen end ved, hvad der nu daglig skeer i Kjøbenhavn og de større Steder, hvor der kan finde en Flytning Sted fra et Sogn til et andet hver Maaned, om det skal være, og at Folketirkens Tilshyn med disse Valgmenigheder i det Hele taget ikke kan blive vanskeligere, end det er med Hensyn til disse Sogne paa 15—20,000 Menneſter, saa troer jeg, at dette Lovforslag paa den anden Side kan bidrage til, at der vaagner en Bevidsthed om, at Folketirken skal tage sig af de Enkelte; netop derved, at nogle Enkelte udtrykkeligt sige: Vi ønske selv at sørge for vor religiøse Trang, dog paa den Maade, at vi blive satte under den vedkommende Sognepræst's Tilshyn, og derved at denne Sognepræst skal modtage Beretninger om alt dem Angaaende, maa han komme til at erindre, at ogsaa og fortrinnsvis de, der ikke udmelde sig af hans Sogn, ere henviste til ham og til ham i Særdeleshed. — Endnu maa jeg berøre et Ord af den høiærværdige Taler, som det i visse Maader gjør mig ondt at berøre; thi det forekommer mig, at der er Spænding nok i Landet, i Folket udenfor denne Sal, til at man ikke skulde lade den komme ind ogsaa her; derfor skulde der ikke gjøres Overdrivelse med Hensyn til, hvor stort Tallet var af dem, som have erklæret sig imod et Lovforslag som dette. Det er allerede berørt af den 4de Landsthingsmand for 7de Kredts; men jeg maa gjentagende